

VULVERIN



KLERMONT MILLER

Čarobna
knjiga

VULVERIN

Naslov originala
"WOLVERINE"
Chris Claremont, Frank Miller



Preveo sa engleskog
Oto Oltvanji

Copyright © za srpsko izdanje Čarobna knjiga 2014.

VULVERIN
Kris Klermont, Frenk Miler

Biblioteka
OLOVKA, TUŠ I PERO
Br. 21

Izdavač:
Čarobna knjiga, Beograd

Za izdavača:
Borislav Pantić

Izvršni urednik:
Darko Tuševljaković

Lektura i korektura:
MAHAČMA

Priprema za štampu:
Miodrag Nikolić

Plasman:
021/439-697

Štampa:
Publish, Beograd

Tiraž: 1.500

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

741.5

КЛЕРМОНТ, Крис
Vulverin / Klermont, Miler ; [preveo sa engleskog Oto Oltvanji]. - Beograd : Čarobna knjiga, 2014 (Beograd : Publish). - 144 str. : ilustr. ; 24 cm. - (Biblioteka Olovka, tuš i pero ; br. 21)

Prevod dela: Wolverine / Chris Claremont, Frank Miller.
- Tiraž 1.500.

ISBN 978-86-7702-371-3

1. Милер, Френк [илюстратор]

COBISS.SR-ID 209241612

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reproducovati, umnožavati, preštampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljuvanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

SADRŽAJ

JA SAM VULVERIN (WOLVERINE # 1) SCENARIO: KRIS KLERMONT OLOVKA: FRENK MILER TUŠ: DŽOZEF RUBINSTAJN KOLOR: GLINIS VAJN	6
DUGOVI I OBAVEZE (WOLVERINE # 2) SCENARIO: KRIS KLERMONT OLOVKA: FRENK MILER TUŠ: DŽOZEF RUBINSTAJN KOLOR: GLINIS VAJN	30
GUBITAK (WOLVERINE # 3) SCENARIO: KRIS KLERMONT OLOVKA: FRENK MILER TUŠ: DŽOZEF RUBINSTAJN KOLOR: GLINIS VAJN	53
ČAST (WOLVERINE # 4) SCENARIO: KRIS KLERMONT OLOVKA: FRENK MILER TUŠ: DŽOZEF RUBINSTAJN KOLOR: LIN VARLI	76
CRVENOG U IZOBILJU (THE UNCANNY X-MEN # 172) SCENARIO: KRIS KLERMONT OLOVKA: POL SMIT TUŠ: BOB VAJAČEK KOLOR: GLINIS VAJN	99
IMATI I NEMATI (THE UNCANNY X-MEN # 173) SCENARIO: KRIS KLERMONT OLOVKA: POL SMIT TUŠ: BOB VAJAČEK KOLOR: GLINIS VAJN	122

Sve je počelo dok smo se vozili kalifornijskom obalom ka Los Andelesu.

Upravo se završila Strip-konvencija u San Dijegu i Frenk Miler i ja smo pošli putem I-5 na sever. I iz očaja, kao što to ljudi obično rade kad ih čekaju kilometri i sati putovanja i kad su na ivici smrti od dosade, a malo toga može da im pruži utehu, počeli smo da razgovaramo.

I ko je uopšte taj Frenk, pitate se, što je uradio crteže u olovci za strip koji se spremate da pročitate?

Frenk Miler je neverovatno talentovan crtač...

... a istovremeno jedan od najboljih strip-scenarista danas.

Kad scenaristi započinju karijeru, obično im treba malo vremena da stanu na noge; prave uobičajene greške, uče se zanatu u hodu. Ali ne i Frenk. O, da, jeste on učio. Ali njegov prvi scenario bio je jednak dobar kao najbolji većine ostalih. Nije zvučao kao da je prvi scenario i svi smo se pitali je li to radio godinama pod pseudonomom ili mu je dobra vila posula tipke pisaće mašine vilinskom prašinom Dašnjela Hameta. A onda je smogao snage i stisnuo petlju da bude još bolji. Što se njegovog crteža tiče, ostaviću ga da govori – i to najrečitije – sam za sebe.

Ali skrećem s teme...

Tako smo putovali kalifornijskom obalom u iznajmljenom automobilu i pričali o Vulverinu. U prvoj inkarnaciji tog lika – kako je definisan u *Neverovatnom Hulku* broj 181 i, kasnije, u *Gigantu X-mena* broj jedan – on je bio sićušni tabadžija preke naravi. Nešto

kao kad bismo spakovali čitavu destruktivnu odbranu *Njujork Džajantsa* – i još Marka Bavara i Fila Makonkija – u dve trećine Džoa Morisa. Neko s kim ne želite da se kačite. Od starta je bio jedan od najpopularnijih likova X-mena i pao je predlog da bude glavni junak sopstvenog mini-serijala. A ja sam, uvek u potrazi za crtačima, prepostavio da bi Frenk voleo da ga crta. Frenk nije bio tako siguran. Vidite, Vulvi je najčešće predstavljan kao neizlečivi psihopata, nitroglycerin u ljudskom obliku, spreman da bez upozorenja padne u ratnički zanos, jednako sposoban da napadne prijatelje baš kao i dušmane. I to je veran opis tog junaka ako vam se dopadaju jednodimenzijski likovi. Problem je u tome što vam to – kao piscu – ne ostavlja previše prostora za delanje.

I Frenk mi je jasno stavio do znanja da nije mnogo zainteresovan da crta avanture podivljalog ubice psihopate. Ja sam se s tim složio, zato što ni sam nisam želeo da pišem o njima. I tada sam mu ispričao ideju koja mi se već neko vreme motala po glavi – da je suština Vulvijevog lika u tome da je on zapravo „samuraj koji je omanuo“. Samuraju je dužnost sve, nešobična služba put je ka njegovom krajnjem cilju – časnoj smrti. Svaki deo, svaki trenutak njegovog života nalazi se pod apsolutnom kontrolom. Vulverin je pak gotovo iskonska sila prirode, van svake kontrole, nečastan koliko je to uopšte moguće. Jedan je krajnji oblik čovečanstva – gde volja i intelekt u potpunosti vladaju nad svim drugim vidovima postojanja – dok je drugi potpuna životinja.

Tokom čitave te šestočasovne vožnje pričali smo o Vulverinu – i taj razgovor

postao je jedan od elemenata zaslužnih što je iskustvo rada na ovoj priči predstavljalo tako osvežavajuće zadovoljstvo. Vidite, u stripu većina priča nastaje iz zapleta. Pisac smislja sled događaja ili ključnu tačku (iz koje nastaju sve ostale ili ka kojoj sve idu), u koje se onda ubacuju razni likovi, čija karakterizacija nastaje iz njihove interakcije s tim događajima. U tome nema ničeg lošeg samog po sebi, sem ako to ne postane jedini način na koji se radi.

U ovom slučaju, međutim, Frenk i ja smo počeli razgovorom o glavnom junaku. Ko je Vulverin? Šta ga motiviše? Jedini parametar priče koji smo u tom trenutku priznavali bio je da želimo potpuno, nemilosrdno i naizgled nepopravljivo da ga uništimo. A onda da ga, možda, popravimo. Ali čak je i to bilo podložno promeni, zavisno od toga u kom pravcu će krenuti naš razgovor o njemu. I tokom tog razgovora isplivala je naša zajednička slika o Vulverinu. Slika koja nam se obojici dopala. Slika s kojom smo obojica mogli da se identifikujemo i obračunamo.

A bogami smo se obračunali – i to gadno. I od tada on više nije isti.

Mnogi ljudi – i čitaoci i kolege profesionalne stripadžije – žalili su se da je Vulvi izgubio ključnu oštricu, da više nije divlji psihotični ubica i koljač koji je nekad bio. Postao je suviše racionalan, suviše normalan, izgubio je deo sebe koji ga je činio posebnim i jedinstvenim. Možda su u pravu, ne znam. Meni se čini da lik ne može ostati statičan, čak ni u serijskom, otvorenom izdavačkom formatu kao što je strip. Ako zamrznete lik definisanim nizom parametara, obično

da biste ugodili drugima – piscima, čitaocima, proizvođačima suvenira, kome god, rizikujete da taj lik postane sterilan. Pisci – a na kraju i čitaoci – prestaće da razmišljaju njemu kao o životnom, realističnom, trodimenzionalnom biću i počeće da ga doživljavaju kao gomilu prepoznatljivih elemenata – uštekaj ga u struju, navig i pusti ga da obavlja svoje prepoznatljive zadate dužnosti. Ništa se ne menja, ništa se ne razvija. Priče su i dalje tehnički uzbudljive, ali više nemaju dušu: nema strasti, ni oko čega se čitaoci više ne uzbuduju niti ih više išta zanima. I koliko će vremena onda proći pre nego što taj lik dosadi piscu, potom i crtaču i na kraju čitaocu?

I tako smo Frenk i ja uzeli lik i iz njega izgradili priču, iskoristivši samog Vulverina da definišemo sukob, a potom i strukturu priče. I bilo je vrlo zabavno! Jedna od najboljih priča koju sam napisao i – oprostite mi na aroganciji – jedna od najboljih koju sam video da je Frenk nacrtao. Priča je postala ono čemu svi u stripu stremimo – tom posebnom trenutku kad se vizija pisca poklopi s vizijom crtača i kad se one nadopune kako bi se stvorila celina koja je mnogo više od običnog zbiru svojih elemenata. Ubacili smo Vulviju u drobilicu i dopalo nam se! A, nadamo se, i našim čitaocima.

A to je, kad se podvuče crta, i smisao ove sulude industrije.

(E, sad, kad bi samo postojao način da ubedimo Frenka da to ponovimo...)

Kris Klermont
Njujork, januar 1987.

60C

1
SEPT
02065

A MARVEL COMICS LIMITED SERIES



WOLVERINE™



STEN LI PREDSTAVLJA...

JA SAM

VULVERIN.

NAJBOLJI SAM
U ONOME ŠTO
RADIM. ALI TO U
ČEMU SAM NAJ-
BOLJI NIJE LEPO.

KRIS
KLERMONT
SCENARIO

FRENK MILER
OLOVKA

DŽOZEF
RUBINSTAJN
TUŠ

GLNIS
VAJN
KOLOR

OVJE JE MOJ DOM... KANADSKIE
STENOVITE PLANINE... ZEMLJA
SUROVA I ISKONSKA
KAO MOJA DUŠA.

DOŠAO SAM
POSLOM.

DA
LOVIM.

DA
UBIJAM.

KAO ŠTO REKOH... ONO
ŠTO RADIM NAJBOLJE.

NANJUŠIO SAM MU TRAG KASNO JUČE I PRED
SVITANJE SAM PRONAŠAO NAJNOVIJE PRIMERE
NJEGOVOG RUČNOG RADA. DVA KONJIČKA
POLICAJCA... ILI ONO ŠTO JE
OSTALO OD NJIH.

DOBRI LJUDI.
ISKUŠNI.
NAORUŽANI.
PAŽLJIVI.

NAIVČINE NISU
IMALE ŠANSE.

DOK SAM SE PEĆ, VETAR JE PRO-
MENIO PRAVAC, ON ZNA DA ĐOLAZIM.

ZBUNJEN
JE. VEROVATNO
I POMALO
UPLAŠEN.

NIJE NAVIKAO DA GA IZAZIVAJU NA NJEGO-
VOM TERENU. ČEKACHE DA PRVI
POVUČEM POTEZ.

AKO PRODUŽIM,
NAPAŠĆE ME S LEĐA.

NE ŽELIM TO... PREVELIK
JE RIZIK DA PONOVO
POBEGNE. MOŽDA JE
LUD, ALI NIJE GLUP.

NEMA DRUGOG IZLAZA, A OVI TRGOVI SU STARI NEKO-LIKO SATI. JOŠ JE UNUTRA. VEROVATNO SPAVA POSLE POSLEDNJEVOG OBROKA.



GLEĐAM,
SLUŠAM,
NJUŠIM,
ČEKAM.

NE MOGU DA GA RAZAZNAM... PEĆINA JE
SUVIŠE ĐUBOKA, S PREVIŠE BOĆNIH TUNELA,
SAVRŠENIH ZA KLOPKU. BOLJE DA ON
DOBE K MENI.



RICE,
IZAZIVA ME.

SMEŠIM SE...
NEĆE JOŠ
DUGO.



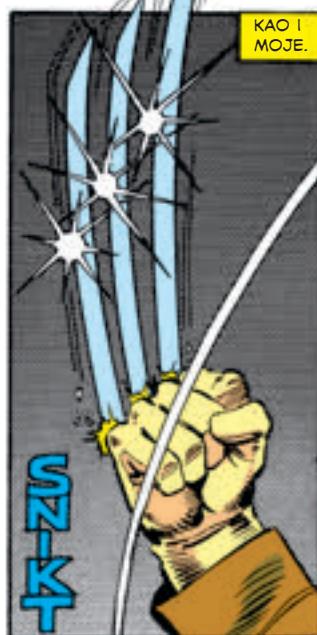
I EVO
GA.



VELIK JE I OPAK...
PODIVLJALI GRIZLI.
NEMA STRAŠNIJEG —
ILI SMRTONOSNIJEG —
STVORA NA PLANETI.

OSIM MENE.

KANDŽE MU
BLISTAJU U
POLUMRAKU.



MOJ SKELET JE NAČINJEN OD ISTOG MATERIJALA, ŠTO ZNAČI DA MOŽE DA ISTRPI SVAKU KAZNU. VELIKA PREDNOST U MOM POSLU.

PO ROĐENJU SAM MUTANT. PO PROFESIJI SAM NEKO VREME BIO TAJNI AGENT. DANAS SAM, PO SOPSTVENOM IZBORU, SUPERJUNAK... JEDAN OD NEVEROVATNIH X-MENA.

ČAKK



MEDVED URLIČE — VIŠE IZ BESA NEGO OD BOLA — I ZASKAČE ME. UDARAM GA PREJAKO I PREBRZO... JOŠ NE ZNA KOLIKO JE TEŠKO RANJEN. PADA U RATNIČKI ZANOS... BEZ MU DAJE STRAVIČNU, GOTOVО NEODLJIVU SNAGU I IZDRŽLJIVOST.